

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és nyomdájában
és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Március 15. és április 11.

Zombor, 1898. február 28.

Ezelőtt ötven esztendővel ritka szép tavasz virradt a magyar nemzetre. A napnak ébresztő sugarai nemcsak a természetet hívták új életre, hanem utat törve maguknak az ember énjébe, ott az elfojtott önértetnek, a sóvárgó szabadságvágyaknak s a rabigába hajtott meggyőződésnek új életet adtak. A hatalmas jégkéreg egyszerre megtörtött, megsemmisült. A természet levetkőzte magát a fagyos lepeltől, a zord takarót; újjá született; és a madár danájában, a patak locsogásában, a nap sugarainak arany ragyogásában örvendett az új életnek, a mely a szebb, a jobb időknek reményteljes küszöbe.

A nép is megrázkódott; az emberek fölvetették a fejüket, megtörték a csöndes megadásnak s a szolgálásnak jégkérget. Megszűnt a kislakosság, — bátorság szállta meg a sziveket, abban a biztos tudatban, hogy a mit követelnek, azt teljes joggal követelhetik. Megfújták a jogegyenlőség és a szabadság lelkesítő kürtjét.

A lelkes mozgalomnak meg voltak az eredményei; törvénybe iktatták a jogegyenlőséget, az általános közteljesítést, a sajtószabadságot, a földbirtok felszabadítását, a képviselői alapon nyugvó felelős kormányrendszert stb. Szankcionálták azt, a mire az ember lelke annyira sóvárgott, — a szabadságot.

Ezeknek a magas elveknek diadalra jutása korszakot alkotó eseményt képez hazánk történetében; a mai közszabadságunknak, állami életünknek és alkotmányunknak azok a törvények a biztos fundamentumai.

Kérdés tárgyát nem képezheti, vajjon meg kell-e ünnepelnünk azon nevezetes idők emlékét. Szent kötelessége ez a hálás és hazafias érületű utódoknak. Azoknak a vívmányoknak áldásait mi élvezzük, mi vagyunk a szerencsés utódok, a kiknek, a kivívott jogoknak már a selyem párnái között születve, szent kötelességünk egyrészt a kivívottakat megőrizni, de másrészt örök tiszteltetben tartani az újjá születés lelkes bajnokait.

A nemzet eddig is felismerte már ebbeli kötelességét s a polgárság minden évben impozáns módon ünnepelte meg március hó 15-ét, mint az

összes vívmányok szülőnapját. Most, az ötvenedik évforduló alkalmából az eddigieknél nagyobb fényvel kell a kegyelet és megemlékezés ünnepeit rendeznünk. Erre nézve már meg is indult a mozgalom és pedig a legilletékesebb helyről. Báró Bánffy Dezső miniszterelnök ugyanis a képviselőház szombati ülésén a következő törvényjavaslatot terjesztette a képviselőház elé:

Törvényjavaslat

az 1848-iki évi törvények megalkotása emlékének ünnepléséről.

1. §.

A nemzet kegyelettel és hálás érzellemmel emlékezőn meg az ország történetében korszakot képező 1848. évi azon törvényhozási alkotásokról, melyekkel az alkotmányos jogok a nemzet minden osztályára kiterjesztettek. A képviselői alapon nyugvó felelős kormányrendszer behozatott, a közteljesítés általánosított, a földbirtok felszabadított, a sajtószabadság, a jogegyenlőség és általában a politikai és polgári szabadság magas elvei érvényre jutottak: ezen alapvető törvények megalkotásának félszázados évfordulója alkalmából a törvényhozás április havának 11-ik napját, mint azt a napot, amelyen dicső emlékeztül V. Ferdinand király az 1848-ik évi korszak alkotó törvényeket szentesítette, minden időkre nemzeti ünnepé nyilvánítja.

2. §.

A törvény április hó 11-ik napján lép életbe és végrehajtásával a ministerium bizatik meg.
Budapest, 1898. február 26.

Báró Bánffy, s. k.

Bánffyának ezen törvényjavaslatát örömmel üdvözi az ország közvéleménye. Általános a lelkesedés, hogy a miniszterelnök s a kormány törvényhozásilag kívánják biztosítani, az utókor emlékeztetésében fentartani s ápolni a nevezetes időknek emlékét. Annál nagyobb a lelkesedés, mert a kormány ezen elhatározásában a polgárságnak régi óhaja nyilatkozik meg.

A javaslat benyújtása fölötti örömet és lelkesedést nem lohasztja le azon ellentét, a mely a polgárság eddigi ünnepélyeinek dátuma s a kormány által tervbe vett ünnepnek dátuma között van.

A polgárság már ugyszólván beleélte magát, hogy a 48-as márciusi események s az azok folytán létesült törvények megalkotásának emlékét

március hó 15-én ünnepelje. Senkinek sem lehet ez ellen a nap ellen kifogása, sőt a polgárság igen helyes érzéssel választotta éppen ezt a napot. Ez a nap volt az, a melyen a nép, mintegy álomból ébredve, hangos szóval követelte a jogokat, követelte a szabadságot. A nép hangos és lelkes szavának, bátor, nyílt és önértetes fellépésének, tehát a március 15-iki eseményeknek hatása alatt megindult a törvényalkotási processus, hogy megadassék, a mit a nép kívánt. Nagyon helyesen van hát, ha a polgárok ezt a napot nem felejtik el, hanem igenis lelkesedéssel megünnepelik. Helyesen van, ha ilyen lelkes napnak emléke józan népünk előtt örök példaként ragyog.

De viszont teljes mértékben igazat kell adni a kormány felfogásának is. A kormány április hó 11-ét kívánja ünnepelni s egyszer és mindenkorra nemzeti ünnepé avatni. Április hó 11-én nyertek a negyvennyolcas alkotások befejezést, vagyis akkor szentesítette a 48-as törvényeket az uralkodó. A kormány ezen elhatározását a fent idézett törvényjavaslat megokolása így fejezi ki:

„A kormány a legmegfelelőbbnek, de az 1848. évi törvényhozási alkotásoknak korszakot képező maradandó becsüknél fogva legméltóbbnak is azt tartja, ha az 1848. évi törvényhozási alkotások hivatalos ünneplése akképen történik, hogy azoknak emlékeztetésére az a nap, amelyen ezen alkotások a királyi szentesítéssel befejezést nyertek, mindenkorra nemzeti ünnepé nyilvánítottatik.

Azt célozza az előterjesztett törvényjavaslat, melyben az 1848. évi törvényhozási alkotások megfelelő méltatása után rendeltetik, hogy április hava 11-ik napján, mint az a nap, melyen dicső emlékeztül V. Ferdinand király ó felsége az 1848-iki törvényeket szentesítette, ezentul minden évben nemzeti ünnepnapként megünnepelendő.

A kormány ezen álláspontja semmiféle tekintetben sem kifogásolható. Tény az, hogy április hó 11-e jelenti a jogegyenlőség, közszabadság, sajtószabadság stb. magas elveinek teljes diadalát; az a nap jelenti ezen elvek törvénybe iktatásának megtörténtét. A mikor tehát a törvényhozási faktorok ünnepelnek, a mikor a hivatalos Magyarország kívánja a hazafias visszaemlékezés adóját leróni, teljesen méltó dolog, ha a 48-as törvények létrejöttének hivatalos pro-

A „BACSKA“ tárcája.

Rólád.

I.

Az arcod rózsapirosága,
Szemednek csodás ragyogása
Elbűvölte a lelkemet.
Csókos ajkadról mézbeszéd
És édes csábos öléled
Raboddá tetted engemet.

Hittem a szemed nézésének,
Sok ezer csóknak, ölélednek,
Miben csak binnem lehetett.
Te voltál kincsem, te bálványom,
Mindenem voltál e világon:
Benned hittam a mennyeket.

II.

Hamis volt szemed pillantása,
Hamis a szíved dobbanása,
Mely titokban mást szeretett.
Szivem bábúnak, játékszernek,
— Hogy aztán csúful szétteperjed,
Csupán csak annak kellett.

Boldog reményem széjjel tépted.
S most álnok, csalfa hitszegésed
Úgy bánt, gyötör és fáj nagyon.
Nem is szeretlek én már többé,
És mégis, — mégis mindörökké
Csak csalásodó fájlalom.

III.

Most, hogy a másik eltaszított,
A lángot bennem újra szítod...
Hiába is erőlködöl,
Mert hön szerető hű szivemnek,

Megmaradt, morzsalék szerelmed
Még alamizsnának se köll.

Szó. Lósi Jenő.

MISS CARRY.

— Rajz. —

Mikor Tom Black huszezer dollár nyereséggel kelt fel a farao-asztaltól, — hogy soha többé Jacksonville ne lássa; — akkor tűnt fel először ez az asszony, megjelenve egy januári reggel a floridai metropolis narancserdő, pálmás tengerpartján s a fürdő közönség nem csakély bámulatára, minden kíséret nélkül hajtotta két fekete telivérjét a kis gígg magas bakjáról s nyilsebes vágatással toppanva be az elegáns semmittevők cosmopolita társaságába.

Sobasem tudták meg, mi volt az összeköttetés Tom Black és ez asszony között; tény volt azonban, hogy a mely reggel Miss Carry megjelent, Tom Black többé sehol sem volt látható.

Cubai lánynak mondták, habár e tekintetben a vélemények ép oly eltérők voltak, mint minden tekintetben, a mi e titokteljes kalandornót oly híressé tette. Nem volt szép, de feledhetetlen marad mindenki emlékeztetésében az a fénylő tekintet, mely szemében ragyogott, a mely annyi golyót kergetett később sok nemes ifju szivbe.

Mikor kimondák rá az ítéletet, mely kitiltotta őt a fürdőhelyek és játékházak világából, a béttagu rög-tönzött bíróság minden egyesét valami izgalmas félelem remegtette meg. Búne nagy volt s mégis inkább kegyelmet adtak volna neki, ha nem kellett volna tartaniok attól, hogy enyhébb ítélet esetén néhány revolvergolyó találja az asztalra gurulni.

„Száműzött!”
Ezt kívánta közakarát s ezt kellett a hét bírónak kimondani.

És tizenkét óra leforgása után Miss Carry már messze kűnn az országuton hajtotta két fekete telivérjét, szélszárnyán reptülve a fehér porfelhők között, úgy, hogy a kis mulatt groom csaknem lefordult a gíggéről. Utána két szekér vitte a ládahalmozat, melyben ruhái

voltak. Butorait odaajándékozta a ház tulajdonosának, kitől a nyaralót bérelte; — mindegy, hisz a butor egy sem volt még kifüzetve...

Ezzel vége volt mindennek. Legalább azt hitték, — s este a farao-asztalnál már szó sem volt róla. De a játék kissé szórakoztatban folyt a rendesnél; volt valami a levegőben, a mi a vért még mozgásban tartotta s ha James Barr helye a bankár széknél el is volt foglalva, mindenki érezte, hogy az a hely mégis betöltetlen, hogy hiányzik onnan az az tède fiatal, szinte gyermeki arc, mely mosolyogva tartotta fenn a rendet, mosolyogva, de szigorúan s erélylyel; és ha Kenney sapadt arcára tekintettek, melyen még ott remegett a katasztrófa izgalmas pillanatának emléke, önkénytelen visszhangzott mindenki lelkében az a lövés, mely azt a fiatal szívet megölte... S miért? — hogy megszabadítson egy kalandornót megunt szeretőjétől, hogy mást kerítsen hálojába. Kenney azonban gyűlölte ez asszonyt, sobasem is kívánta; a szegény James Barr pedig nagyon szerette, különben nem követte volna el ezt az ostobaságot...

Ej, még ez az ítélet is enyhe ennek az asszonynak!

*

Május vége közeledett. A nap forró sugarakban ömlött a narancserdők lombátorára, a tengerpart fehér homokjára, a nyaralók terraszaira. A vendégek már csaknem valamennyien távoztak északra, hűvösebb tájékon keresve szórakozást s az Atlanti part New-York felé eső telepeit ellepve vígsággal, bohósággal teli életével.

A kártyatársaság május 20-án szintén bezárta termeit s Florida ananász mezőit, kajdácsait és kedves alligatorait a nyár unalmasan forró ölése ringatta álomba a jövő télig.

New-Port, Long-Branch s Buffalo, a Niagara örök mozgása mellett, megnépeztül. A new-yorki paloták kapui is beszegezvék, hogy kacér ladyjei a hűs tenger habjaiban fűrészek fodros, hullámos hajkoronáikat.

New-Portban Kenney tartotta a farao-bankot; Long-Branchet Mac Donald vette hatalmába s mikor kététheti játék után a közönség csaknem zsufoláig töltötte meg a szállodákat, megjelent New-Port tengerpartján Tom Black. Ruhái kissé kopottak voltak s ha

cesszusát véve figyelembe, a szentesítésnek, tehát a végleges megalkotásnak napját ünnepljük.

Magunk részéről nem tudunk egyik nap ellen sem érveket összehordani. Mindkét nap ünneplésre méltó, az egyik úgy, mint a másik. Mindkettőnek meg van a maga jelentősége, a mely végeredményében ugyanaz.

Az ötvenedik évforduló alkalmából haszon át bennünket az igaz hazafias érzület; ne hallgassunk az ellenzéki alaptalan gravamenekre, a melyek a kormány elhatározásában ismét valamifajta istenkisértést látnak, hanem megünneplelve március hó 15-ét, ismerjük el a fenti törvényjavaslat által kívánt dátumnak jogosultságát is; ünnepljük az egyik napot úgy, mint a másikat. Az idő jótékony hatása ugyanis egyesíti majd a két ünnepet.

(szf.)

Ujdonságok.

Kinevezés. Öfélése a király Kochina Emil szabkai törvényszéki aljegyzőt a kissebenedi járásbíróhoz albiróvá nevezte ki.

Dr. Városey Gyula. Emilitették már a mult számunkban, hogy dr. Városey Gyula kalocsai kanonok a budapesti központi papnevelő intézet igazgatójává nevezetett ki. Városey Gyula városunk szülöttje. Született 1846. augusztus hó 13-án. Theologiai tanulmányait a budapesti szemináriumban s a bécsi Augustinumban végezte. 1870-ben szentelték pappá, 6 évtől később ment Haynald kalocsai érsekhez levéltárosnak, 1876-ban szentzéki jegyző lett. Később a kalocsai szeminárium rektora, az érseki liceumban az egyháztörténelem és a kánonjog tanára, majd címzetes apát, a tiszai kerület főesperese s Császka György kalocsai érsek oldalkanonokja volt. Pár héttel ezelőtt XIII. Leo pápa házi prelátusává nevezte ki, mely tisztséggel nálunk a püspököknek megfelelő címzés jár. Városey nagy műveltségű, kellemes modoru ember. — A kinevezett új igazgató Városey Károly nagybirtokosnak, Városey László vármegyei főszámvérőnek és Városey Tódor újvidéki főgimnáziumi igazgatónak édes testvére.

A gözfürdő ügye. Zomborban egy modern gözfürdőt építeni, — nagyon nagy, égető szükség. Az ügy napirenden van. A mozgalomnak előharcosai nem nyugszanak, hanem sietnek a megvalósítás célja felé. A közgyűlés által kiküldött bizottság vasárnap d. e. tartott tanácskozást Gergurov Milan elnökléte alatt; d. n. az önszervező szövetkezet helyiségeiben tartottak tanácskozást szintén a fűrdő ügyében. Nagyon kívánatos, hogy a terv minél előbb megvalósuljon.

Szereb színeszet. A magyarországi szerb nemzetiségi színtársulat a pénteken érkezett városunkba. A 6 hétre terjedő előadások sorozata vasárnap kezdődött meg „A szabadság hősnője” c. drámával. A társulat igen jó erőkből van összeállítva.

A színészek kongresszusa. A Kunhegyi Miklós színtársulata az országos színész kongresszusra megválasztotta képviselőit: Pázmány Dénest, dr. Pataj Sándort és Viola Józsefet.

Március 15-ike Zomborban. Nagyban folynak az előkészületek március 15-ének megünneplésére vonatkozólag. A rendezőség élén városunk tekintélyes polgárai állanak, akik rendkívüli buzgalommal munkálkodnak. Véglegesen el van már határozva, hogy március hó 15-én délelőtt a városháza nagytermében lesz a matiné. Este a színházban alkalmi előadás. Színe kerül Trischler Károly „Március Idusa” c. alkalmi darabja; a női szerepet Patajné Vida Etelka őrni játsza. Előtte való este a város ki lesz világítva. A részletes programot lapunk jövő számában közöljük.

Vendégszereplés. Dr. Pataj Sándorné Vida Etelka március hó 9-én, 10-én és 11-én Baján vendégszereplésére Kunhegyi Miklós színtársulatánál.

A zombori kereskedelmi és iparbank.

A zombori kereskedelmi és iparbank tegnapelőtt tartotta meg évi rendes közgyűlését. A részvényesek szép számban jelentek meg a közgyűlésen s tudomásul vették az előterjesztéseket. Ennek a tekintélyes pénzintézetnek az igazgatósági jelentés szerint az 1897. évben 31.051.567 frt 97 kr volt az összforgalma. A tartalékalapot ez évben is 1000 frttal növelték, úgy, hogy a tartalékalap most már 41.000 frt. Egy-egy részvényre — melynek névértéke 100 frt — az 5% kamattal együtt 10 frt osztalék jut. A tiszta nyereség 15.447 frt 30 kr. Az igazgatósági jelentés ezen adataiból látható, hogy az intézet, dacára a kedvezőtlen gazdasági évnél, általában véve szép eredményt ért el, a mi nagyrészt az igazgatóság és különösen elnöke Bikár Simon buzgó szorgalmának és kiváló szakértelmének köszönhető. Különösen hangsúlyoznunk kell, hogy az intézet a „Népbank” és „Zalagbáz” osztályaival, valamint azzal, hogy kisebb kölcsönökkel szélesebb körű közönségnek, ugyint: kereskedőknek, iparosoknak, alantassabb tisztviselőknek stb. sürgős kiegészítésekkel szolgálatára állván hitelviszonyokra, igen jótékonyan hat. Még egy körülményt kell felemlítenünk, a melyről nincsen szó az igazgatósági jelentésben s a mely értesítésünk szerint a folyó 1898-ik évben került elszámolás alá. A kereskedelmi és iparbank ugyanis egy közel félmillió forintnyi kölcsönt közvetített egy tisztán magyarajku telepés község, Gyulafalva részére, mely nem messze Zombortól kincstári területen telepített; a telepek a kincstártól lettek volna hosszabb idő alatt kötelesek a földjeiket megváltani. De telepek ezt egyszerre megváltandók és telepek felett szabadon rendelkezhetni óhajtván s a váltásösszeget előnyös kölcsönrel konventálandók, a bankhoz fordultak; célt is értek, a mennyiben a bank önállóságra segített egy tisztán magyarajku községet, mi a zombori kereskedelmi és iparbanknak dicsegetésére szolgál a méltán megérdemli, hogy ezen működését nyilvánosságra is hozzuk. — A közgyűlés befejezésekor az egybegyűlt részvényesek lelkesen megéljenzék a bank érdemes elnökét, Bikár Simont.

A város kivilágítása. A március hó 15-iki ünnepeket rendező bizottság a következő kérelmet intézte a főbb utcák és terek háztulajdonosaihoz, illetve lakóihoz: Tisztelt Polgártárs! Nagy nap virradt fel édes hazánkra ez évi március hónapnak idusán! Ötvenedik évfordulóját ünnepljük meg azon nevezetes napnak, a mely lelkes eseményeivel megteremtette a teljes szabadságot, megadta a népek a jogot és a szellemi termékeknek szabad szárnyakat biztosított. Nincs e hazának egy polgára sem, a ki hálátelt szívvel ne emlékeznék meg azon lelkes idők magasatos vívmányairól s a ki, a jelen korban teljes mértékben élvezve ezen vívmányok minden áldását, lelkesedését, a nagy nap iránti őszinte tiszteletét hazafias érzületének méltó módon való kifejezésével ne tanusítaná. Ebben a biztos tudatban tisztelettel felkérjük, szíveskedjék március hó 14-én este házában, illetve lakásának ablakait kivilágítani s ugyanakkor s másnap 15-én zászlót kitűzni. Remélve, hogy kérelmünk hazafias lelkiületében visszhangra lel, maradtunk Zombor, 1898. évi március hó 1-én hazafias üdvözléssel stb.

Bohócestély Apatinban. Az apatini dalárda kedden este 60 krnyi belépti díj mellett saját pénztára javára bohócestélyt rendezett, melyet tánc követett. Az előadás jól sikerült s nagyszámu közönség vett részt a mulatságon. — Szerdán az ősi halpaprikás volt az Andress-féle vendéglőben, mely várakozáson felül kitűnően sikerült s reggelit tartott.

Gyászhir. Fornszeck Béla szabadkai kir. törvényszéki elnöknek édes anyja, özv. Fornszeck Gyulané életének 72. évében Szászvárosban elhunyt.

Új pénzintézet. Népbank cím alatt új pénzintézet van Újvidéken alakulóban, mely első sorban a kisiparosok hitelszolgálatát tűzi ki céljánál. A pénzintézet 1000 drb 100 koronás részvényekből alakítaná 100,000 koronás részvénytőkéjét.

Gyászhir. Id. Mihályi János nyugalmazott vármegyei árvászéki elnököt és családját sulyos csapás érte. Nejének édes anyja, özv. Poór Zsigmondné szül. Kozsdi Erzsébet február hó 25-én életének 82. évében elhunyt. Temetése február hó 27-én délután fél 3 órakor ment végbe általános részét mellett. A család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Poór Zsigmondné született Kozsdi Erzsébet, néhai Poór Zsigmond cservenkai ref. lelkész özvegye, 1898. évi február hó 25-én életének 82. évében szívvelhűdésemben Zomborban meghalt. Hílt tetemei vasárnap, február 27-én délután fél 3 órakor bajai-uti 4-ik házszámu lakásán fognak a reform. vallás szertartása szerint megáldani és a Rökus sirkertben eltemettetni. Elhunytát gyászolják: leányai: Molnár Miklósné szül. Poór Mathild, Mihályi Janosné szül. Poór Bella; vejei: Molnár Miklós, Mihályi János. Ugyiszintén unokái és dédunokái.

Jóváhagyás. A belügyminiszter a bezdáni magyar népkör alapszabályait jóváhagyta.

Kövek beszerzése a városnál. Zombor sz. kir. város tanácsa közbírré teszi, miszerint Zombor sz. kir. város részére az 1898-ik évben eszközözendő kövezési munkákhoz a következő anyagok beszerzése vált szükségessé: 1064 m³ szabási basított kő, 31800 drb 18/18/18 cm szobbi kékes vagy bogdányi kékesszürke színű trachyt kockakő, 2360 drb 18/18/27 cm szobbi kékes vagy bogdányi kékesszürke színű trachyt kockakő. Ezen kőanyagok szállításának biztosítására folyó évi március hó 14-én délelőtt 10 órakor a városháza kisebb termében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. Az ajánlatban az egységár köbméterenként, illetve 1000 darabonkénti számokkal és betűkkel tisztán kiírandó. Felhivatnak a vállalkozói szándékoztók, hogy ezen vállalat elnyeréséért béléggel ellátott szabályszerű ajánlataikat a vállalkozási összeg 5%-ának mint bánatpénznek csatolása mellett Zombor szab. kir. város polgármesterénél folyó évi március hó 14-ének délelőtti 10 órájáig beadják, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Fentartja magának a város az ajánlatok közötti szabad választást, valamint azon esetben, ha jelen versenytárgyalás kedvező eredményre nem vezetne, valamennyi beérkezett ajánlat visszautasítását. Az árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatal helyiségében megtekinthetők.

Telefon Hirmondó Szabadkán. A Telefon Hirmondó Szabadkán február hó 24-én az állami távirduhuzal segélyével bangversenyt rendezett. Nagyszámu előkelő közönség hallgatta meg a hangversenyt. Ez év őszén már állandóan bevezetik Szabadkára a nevezetes újságot. Előfizetők már szép számban vannak.

Kövezés a városban. Zombor szab. kir. városában ezen év folyamán a következő kövezési munkálatok fognak eszközölni és pedig: 7600 m³ atkővezés basított kővel, 7650 m³ új kövezés basított kővel és 1450 m³ új kockakövezés. Minek folytán a városi tanács felhívja a vállalkozói szándékoztókat, hogy a fenti munkákra vonatkozó egységárakkal ellátott ajánlataikat folyó évi március hó 14-ig a polgármesterénél nyújtsák be. Megjegyzendő, hogy a fentemlített kövezési munkálatok folyó évi ápril hó 20-án veendik kezdetüket és hogy az építési anyagot a város fogja az építési helyre szállítani.

Új ügyvéd Adán. Dr. Szilágyi Ferenc ó beesei ügyvéd lakhelyét a kamara területén belül Adára helyezi át s ügyvédi irodáját a napokban ott meg is nyitja.

Lopás Csantavéren. Február hó 23-ára virradóra ismeretlen tettesek Vass Mátyás házfalát kiásták és 12 drb vánkost és 2 dunyhát elvittek. Csodálatosan mély álma lehetett Vass Mátyás feleségének, ki abban a szobában aludt, ahol a tolvajok munkájukat végezték és csak hajnalban vette észre a lopást. A tetteseket nyomozzák.

Tolvaj fu. Saját apját lopta meg Gyömrei Mihálynak hasonnevű fia Kis-Hegyesen. Szövetkezett Komáromi Istvánnal, aki kocsiját is kölcsön adta a jó fiúnak, hogy könnyebb szerrel lophassa apjának gabonáját. A fiatal tolvajt rajta kapták és az orgazdával együtt átadták a topoljai fenyítő járásbírósnak.

gomblikjában ott is ragyogott a lángpiros szegfű, azonnal észrevették néhányan, hogy hatalmas briliánsai helyett hamis kő csillog újján és nyakkendőjében, a mi biztos jele volt, hogy New Orleans gyepjén elvesztette mindenét.

Megjelentével felidéződött Miss Carry emléke s azonnal akadt néhány, a kik siettek tudakozódni utána. A kérdésközpontok azonnal kudarcot vallottak, mert Tom Black határozottan állította, hogy sohasem hallotta e nevet.

A játék ez este igen hangulatos volt s a zöld asztalok körül a beretvált arcu néma pincérek csak úgy sürgölődtek a jégbebitűt „cocktail”, „absinth frappé” s „icepunch” hordasában, a mivel a kipirult s gyönyörű homlokukkal től játékosok kedélyüket lebitűttek. A délután folyamán több társaság érkezett New Yorkból, Chicagóból és a delről s estefelé Charley Macyt látták egy tizen pej által vont kerekében, valami kiáltószínekben pompázó hölgygyel, New-Portba berobogni.

A játék az este ment először igen magas összegekben s több asztalnál farao helyett „poker” járt. A bankár, Kenney, elemében érezte magát s hideg arcán egy ideg sem rándult meg a játék változatos esélyeinél. Mikor Tom Black megjelent az asztalnál, valami halvány pir futotta át s keze egy percig remegett is. Tom Black leült, legnagyobb közönyvel rakta oda pénzét s játszott, annélkül, hogy csak egy pillantást vetett volna is a vele szemben ülő Kenney arcába.

Valami összefüggésnek kell lenni a két kártyás között, — ez volt a titkos ítélet, mely néhány közt elterjedt.

— Ugy látszik, Tom Black mégis ismeri Miss Carryt, — mondta Jim Osborne, miközben apró, de átható szemével egy szuró pillantást vetett Kenney arcába, mitől az másodsor pirult el s kénytelen volt zsebkendőjét elővenni, hogy zavarát palástolja.

Nem tudom, hogy történt, de valaki hangosan ki-mondta a nevet: Miss Carry.

Kenney elszápadt s kezéből a kártya kihullott; Tom Black pedig egykedvűen rágta körmeit.

— Ej, ha beszélgetni akarsz, menj a társalgóba! — kiáltotta hirtelen a bankár, szigorú tekintettel fordulva Jim Osborne felé.

— Mi közöd hozzá?

— Mert nem tűröm s ha nem hagyod el e helyet, lelélek!

Még ki sem mondta a szót, egy lövés dörréne s riasztotta fel a terem vendégeit; a golyó Kenney háta mögött a falba fűrűdött s Osborne pistolyából jött.

A zaj perc alatt lecsendesült, mert Kenney kezeiből kicsavarták a revolvert, mielőtt felelhetett volna ellenfelének, kit sebtiben kivonszoltak a teremből. Öt perc múlva a játék is a rendes kerékvágásban folyt, csak Tom Black volt kissé zavart s Kenney kezében remegett egy kevéssé meg a kártya; a levegőben azonban valami izgalommal teli kíváncsiság volt érezhető, melyben egy név volt hallható, halkan ejtve ki, de elég jelentőséggel: Miss Carry...

Már reggeli nyolc órakor tele volt a tengerpart minden szállodája s nyaralója a zavart kíváncsiság nyugtalanságával. A vendégek legelőbbje nem értette az egészet, sőt a beavatottakat is úgy megzavarta az eset kifejlődése s a meglepetés, hogy egymást kérdezték, annélkül, hogy értettek volna valamit az egészről.

Azt, a mit bizonyosra vettek, hogy t. i. Kenney és Osborne közt folytatása lesz a dolognak, az elaludt; sőt Kenney kért bocsánatot Osbornétól, mikor megtudta, hogy annak nincsen tudomása semmiről, a mi Kenneyt a Miss Carry nevével összefűzi. Tehát tévedés volt a dologban s csupán Osborne tréfája volt az egész.

A második eset azonban valóságos szenzáció volt.

Charley Macy hozta a hírt, hogy Kenney agyonlőtte Tom Blacket.

— Én tartottam a szegény fu fejét s vérét, mely mellőlől folyt, zsebkendőmmel tartottam vissza... Kenney nagyon sápadt volt, mikor golyója rombolását meglátta s oda térdelt vérző barátjához, — miközben szeméből a könnyek folytak.

A Charley Macyt körülvevő társaság közt néhány hölgy is volt jelen, kik a kérdések egész özönével ostromolták a beszélőt.

— De mért lötte le?

— Hol fekszik Tom Black?

— Meghalt már, vagy még él?

Macy letörölte izzadt homlokát s még egyre felingerelve az eset és a nagy sietség által, beszélt el a következőket:

— Tom Black nagyon gyenge volt már, de valamit akart mondani. A kis házbán, hova elbucoltunk, nem találtunk mást citromos viznél... Kissé magához tért s beszélt, de hangja nagyon gyenge volt. — „Miss Carry a feleségem volt” mondta Tomy — „s te tudod, Kenney, hogy mért kergettem el s mért nem akarom többé látni őt... Megesküdtem neked akkor, hogy sohasem vetem szemedre, sőt megbocsátom neked, amiért a szeretője voltál, míg a házamba jártál, mint barátom... s te megígérted, hogy szintén elhagyod... De te hazudtál, Kenney; megcsaltál... s azért jöttem utánad ide, mert New-Orleansban megtudtam a valót... Tudod, ki mondta meg? — Carry maga... Irt nekem... megírta, hogy te még most is a szeretője vagy, hogy mindennap meglátogatod Long-Branchben... de ő megunt s azért írta meg ezt nekem... hogy megöljelek... Kenney, ennek a golyónak téged kellett volna találnia...”

Néhány asszony szörnyűkődve hallgatta Macy elbeszélését s Osborne ajkain valami mosoly húzódtól végig, mintha azt akarta volna mondani: „tudtam ezt mind!”

— Tomy, szegény Tomy, meghalt s Kenney azt mondta, nemsokára itt lesz; szolt még Charley Macy. Kenney azonban nem jött. Este a bankot Osborne vette át s ezzel el volt rendezve a dolog.

Egy hónappal később Buffalóban találkozott valaki Kenneyvel s így magyarázódt meg eltűnt New-Port vendégei előtt.

— Két fekete telivért bajtost; gomblikjában piros rózsá volt s mellette égő piros pipacsos díszített kalapban ült Miss Carry — mondta az elbeszélő a kicsiny társaságnak, mely New-Port egyik klubjának erkélyén ültve, várta a déli játék megkezdését.

(New-York.)

Virter Ferenc.

Sorozás v
rozások vármegyei kezdő sorrendben hó 7-től 12-éig, Z Apatinban március 28-tól április hó 1 Palánkan március hó 21-től 28-áig, 5-éig, Zsabyán ap hó 28-tól 30-áig Zentán a jársna O Bacsén április március hó 26-tól

Halálozás
esti 6 órakor életét

Az 1898.
szab. kir. város tanácsa közbírré teszi, miszerint Zombor sz. kir. város részére az 1898-ik évben eszközözendő kövezési munkákhoz a következő anyagok beszerzése vált szükségessé: 1064 m³ szabási basított kő, 31800 drb 18/18/18 cm szobbi kékes vagy bogdányi kékesszürke színű trachyt kockakő, 2360 drb 18/18/27 cm szobbi kékes vagy bogdányi kékesszürke színű trachyt kockakő. Ezen kőanyagok szállításának biztosítására folyó évi március hó 14-én délelőtt 10 órakor a városháza kisebb termében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. Az ajánlatban az egységár köbméterenként, illetve 1000 darabonkénti számokkal és betűkkel tisztán kiírandó. Felhivatnak a vállalkozói szándékoztók, hogy ezen vállalat elnyeréséért béléggel ellátott szabályszerű ajánlataikat a vállalkozási összeg 5%-ának mint bánatpénznek csatolása mellett Zombor szab. kir. város polgármesterénél folyó évi március hó 14-ének délelőtti 10 órájáig beadják, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Fentartja magának a város az ajánlatok közötti szabad választást, valamint azon esetben, ha jelen versenytárgyalás kedvező eredményre nem vezetne, valamennyi beérkezett ajánlat visszautasítását. Az árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatal helyiségében megtekinthetők.

Hymen.
febr. 21-én vezet el leányát, Angellát.

Névnapok.
László (Lázár) z kiskoru gyermeke „Kovács”-ra került.

Halálozás
Kémény Emma korában Bács-Bres

Nagy tűz.
kereskedőnél a szeság következtében orkan által, csak szalmakazlat. Algrópkodó tűskök a ritottak lángha, kigyultak. Rémesen szaguldó szelvihart alatt a házak is ü ez elmaradt, mert emberek megakadta nagyságát mi sem legelsőknek magagatta meg.

Lopások
tyás Lajos gazda elhelyezett dísznő meglátogatták Haludakat és tyukok György és Breu elfogták, kik tetű tartja őket zár alá

A cserbel
Szemrevaló, pozsgás a Hamu Mari; kegyéért olyan mi helyen. Hátha meg is forralja a bosz meg épen sarokba mint a bősült te Libárd Pistának fájdalomai marcar farsangot át ő ve ki most más legzi is akart tőle más cserbe, miért jött nagy fájdalomra szemközt szerett: az udvaron — s sem hangjának tá senki emberfia szelvid, minden sz megváltozott. Ha gette: szemébe ka alatt Libárd szem a táncolók sokasa tágra voltak nyitve fájdalom a sziva Györgyei Pista hoz: „Mari te! máleval?” Libárd Györgyeihez roka teltársra tettebe termett s szelviai közben Libárd k meleg vére piros „Nem téged akur szelvidülten az el magától a szer az összefutó rend kisérte, Hamu M ropogós csárdást

Szükséglet
Baján állomásos ezred I. osztály r szalma fuvarozás parancsnokság át órakor Szegeden hadbiztosági oszt tartatni. Ezen híre 1-től 1898. évi sz hó 31-ig a széna métermazsánként vonatkozó és egy latok mintája, to kozásul az illető

Harmad
vargó hírek szeri a gondolatlag madik osztályu k

Sorozás vármegyénkben. Az 1898. évi sorozások vármegyénkben az egyes járásokban a következő sorrendben fognak megtartani: B. Almason március hó 7-től 12-éig, Zomborban március hó 13-tól 19-éig, Apatinban március hó 21-től 26-áig, Baján március hó 28-tól április hó 1-éig, Ujvidéken március hó 7-től 12-éig, Palánkán március hó 15-től 19-éig, Hódsághon március hó 21-től 28-áig, Kulán március hó 30-tól április hó 5-éig, Zsablyán április hó 23-tól 26-áig, Títeleen április hó 28-tól 30-áig, Topolyán március hó 7-től 11-éig, Zentán a járásnál március hó 31-től április hó 5-éig, O. Becsén április hó 20-tól 25-éig, Zentán a városnál március hó 26-tól 30-áig.

Halálozás. Özv. Zawadil Józsefné mult hó 26-án esti 6 órakerületének 79-ik évében elhunyt.

Az 1898. II. t. c. életbe lépése. Zombor szab. kir. város tanácsa közölni teszi, miszerint a munkaadók és a mezőgazdasági munkások közti jogviszonyok szabályozásáról szóló 1898. II. t. c. folyó évi március 1-én lép életbe és ennek alapján az 1898. II. t. c. értelmében hatósági intézkedést igénylő ügyekre nézve, ugy az ezen törvényben megállapított kibácsi ügyek megtorlására, nemkülönben az ezen törvény alapján az egyenként 100 koronát meg nem haladó kárkövetések elbírálására elsőfokú hatóságul Thurszky Jenő rendőrfőkapitány, helyettesül Zomboresevits György II-od alkapitány, az 1898. II. t. c. értelmében a gazdasági munkaszervezők megkötéséről körtől hatósági teendők teljesítéséről Latinovits Szaniszló városi I. só aljegyző, az e körül az életbe lépésétől rendelés 24. § értelmében azonosossági tanúpek Lang Gyula tanácsnok, helyettesül pedig Gallé Dániel II-od aljegyző és Dimitrievits Bránko tanácsnok bizattak meg.

Hymen. Kecskés Sándor bács-szenttamási kántor febr. 21-én vezette oltárhoz özv. Karapaudsity Szimóné leányát, Angellát.

Névmagyarosítás. A belügyminiszter Kohn László (Lázár) zentai illetőségű ottani lakos, valamint kiskorú gyermekei Erzsébet és Endre vezetéknevének „Kovács”-ra kért átváltását megengedte.

Halálozás. Özv. Stumpfögger Mártonné szül. Kémény Emma folyó évi február hó 22-én 63 éves korában Bács-Bresztovácon elhunyt.

Nagy tűz. Uj-Szivacon e hó 26-án Kerek János kereskedőnél a szérűszobában álló szarkup vigyázatlanság következtében kigyúlt, mely élesztve a tomboló orkán által, csakhamar lángba borította a mellette álló szalmakazlat. Alig fogtak az oltáshoz, midőn a messze röpülő tűzszikrák a szomszéd távol álló szalmakazlat borították lángba, melytől csakhamar a körül állók is kigyúltak. Rémesen csapkodtak a lángnyelvek az őrülten szaguló szélviharban. Felős volt, hogy egy-két pillanat alatt a házak is tűzkelet fognak, de a gondviselőnek hála, ez elmaradt, mert a vészharangok zugására összereseglett emberek megakadályozták a tűz tovaterjedését. A veszély nagyságát mi sem jelzi jobban, minthogy a harangokat legelsőnek maga Poór József ev. ref. tiszteendő kongatta meg.

Lopások Kis-Hegyesen. A napokban Mátyás Lajos gazda szállásáról éhes tolvajok a padláson elhelyezett disznóhúst ellopták. Ugyancsak azon éjjel meglátogatták Hadnagy András szállását is, honnan a ludakat és tyúkokat vitték el. A tolvajokat Kormos György és Brefszki József személyében még aznap elfogták, kik tettüket beismerték és most a járásbírósa tartja őket zár alatt.

A cserbehagyott szerető. O-Becséről írják: Szemrevaló, pozsgás képű, jól megtermett hajdon lévén az a Hamu Mária; nem egy legény tartja érdemesnek kegyéért olyan magukfajta párviadalt megvívni a táncbelen. Hátha még egy kis csalfaság, egy kis hütlenség is forralja a boszút a szerencsés vetélytárs iránt, akkor meg épen sarokba csapják a józan ést és nekiszilajodva mint a bősztűlt fenevadak marják, pusztítják egymást. Libárd Pistának pedig a cserbehagyott szerető összes fájdalmait marcanagolt szerelmének szívét, hiszen már két farsangon át ő vezette azt a hütlén Hamu Mária a hába, ki most más legényre mulat, massal kacérkodik. Nem is akart tőle mást, csak megkérdezni, hogy miért hagyta el Libárd szeméi előtt sötét gomolyagban futott össze a táncolók sokasága. Nem látott semmit, pedig szeméi tágra voltak nyitva. Nem érzett semmit, csak egy nyilaló fájdalmat a szíve közepén. Nem hallott semmit, csak Györgyei Pista betyke szavát, a mint odaszólt a leányhoz: „Mári te! ugyan mit beszélsz avval a savanyu maléval?” Libárd Pista röviden megadta rá a feleletet: Györgyeihez rohant s kesét belémártotta ingerkedő vetélytársa testébe. De a leány is villámgyorsan köztük termelt s szétválasztani iparkodott a verekedőket, miközben Libárd kése őt érte nyakszirtén s felszökkenő meleg vére pirosra festette nyaksebzőjének arcát, kezét. „Nem teged akartalak Mária” — mondá engesztelőleg szelídülten az előbb dühöngő legény és messzire eldobta magától a szerelmének veretől párolgó kést. Libárdot az összefutó rendőrség megkötözte s a község házára kísérte, Hamu Mária pedig gond nélkül rakta tovább a ropogós csárdást Györgyeivel reggelig.

Szükségletek a huszárok részére. A Baján állomásozó m. kir. kecskeméti 4. honvéd huszárezred I. osztály részére szükséges zab, széna és alomszalma fuvarozása iránt a m. kir. II. honvéd kerületi parancsnokság által f. évi február hó 28-án délelőtt 10 órakerületen a m. kir. szegedi II. honvéd kerületi hadbiztonsági osztályban bizottsági tárgyalás fog megtartani. Ezen hirdetés szerinti 1898. évi március hó 1-től 1898. évi szeptember a zabra, és 1898. évi augusztus hó 31-ig a széna és alomszalma mindannyi fuvarozása métermázsánként számítva fog kiadni. A fuvarozásra vonatkozó és egyes vállalkozók által benyújtandó ajánlatok mintája, továbbá a szállítási feltételek iránt tájékozásul az illető hirdetések szolgálhatnak.

Harmadosztályú utasok öröme. Kiszivárgó hírek szerint a kereskedelmi miniszteriumban azzal a gondolattal foglalkoznak, hogy a gyorsvonatokon harmadik osztályú kocsi is legyenek, a mint az Ausztriá-

ban, Németországban és Angliában divatos. Nálunk a harmadosztályú utasok elidőzserint csak személyvonattal utazhatnak, a mi nagyobb távolságoknál nem épen kell lemes mulatság. Hogy ez az újítás, a mi sok nehézséggel ütközik, meglesz-e, még igen kérdéses s ha meglesz, többféle korlátozásnak lesz alávetve. A gyorsvonatok harmadik osztályú iránt egyébként leginkább a kereskedelmi utazók érdeklődnek s ők kérelmezik, hogy a harmadik osztályú utas gyorsvonatképes legyen.

Művészet és irodalom.

A „Vasárnapi Ujság” február 20-iki száma 24 képpel és a következő tartalommal jelent meg: „Barabás Miklós” (arcképpel és képekkel). — „Barabás Miklós” Reviczky Gyula költeménye. — Regénytár: „Hányan vagyunk még?” Elbeszélés. Irta Jókai Mór. (Goró Lajos rajzával). „A francia zászló.” Verne Gyula új regénye, franciából fordította Gaal Mózes (a francia kiadás eredeti illusztrációival). — „Két tűz között.” Elbeszélés. Irta Berceik Árpád. — „Tina di Lorenzo.” Szűry Dénestől. — „A munkásosztály hajdani helyzete.” — Apróságok Barabás Miklósról. — „Port Arthur” (képpel). — „Zola pöre” (képekkel). — „Dessewffy Dénes” (1848-iki és 1897-iki arcképpel). — „Gróf Kálnoky Gusztáv” (arcképpel). — „Soyous Ede” (arcképpel). — „Színház-utca Yokohamában” (képpel). — „Álarcos kannibálók.” — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyetek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. „A Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Újdonságokkal” együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest IV., egyetem-utca 4.) Ugyanítt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

A szabadságharc évfordulója. Alig telik el még egy pár hét s Magyarország meglőneplő szabadságharcának ötvenedik évfordulója. Ez a nemzeti ünnep mindnyájunk szívét megdobogtatja s lelkesedést önt minden magyar hazafiba. A Magyar Hirlap, a hazafiságnak, a szabadelvűségnek s a demokratizmusnak ez az állandó öre és hirdetője, méltó módon járul hozzá a maga részéről a nemzeti ünnep teljesebb tételéhez. Szép és tartalmas Almanachot adott ki, amely 48—49 fő eseményeit foglalja össze írásban és képből. Ezt a becses emléket a szabadságharcnak mindenki megkapja, aki előfizet a Magyar Hirlapnak, megkapják tehát azok is, akik most mint új előfizetők sorakoznak a lap híveikhez. Azonkívül, hogy a Magyar Hirlap a legzadagabb tartalmú és legérdekesebb napilapunk: még egy sereg különös kedvezményben is részesíti rendes előfizetőit. Az új előfizetők megkapják Jókai Mór most folyó pompás regényének eddig megjelent részét. Ez a regény, amelynek a címe „Öreg ember nem vén ember”, egyike a nagy Jókai legeredesebb szépirodalmi alkotásainak. Megemlítjük itt, hogy Jókai Mór, aki harminc munkatárs élén van a Magyar Hirlap kötelékében: szépirodalmi működésével egészen és kizárólag ehhez a laphoz kötötte le magát s most folyó regényén kívül legközelebb egy másik nagyon érdekes regényt is ír a Magyar Hirlapnak. Sokkal olcsóbban kapják a Magyar Hirlap előfizetői az „Evszak” című remek illusztrált divatlapot, mint akik nem előfizetők. Mert az előfizetőknek egy negyedévre csak nyolcvan krajcárjukba kerül ez a divatlap. A Kis Világ című pompás gyermeklapot a Magyar Hirlap rendes előfizetői ötven krajcárért kapják egy negyedévre. A Magyar Szalont a Magyar Hirlappal együtt egész évre 24 frt helyett 20 frtért, félévre 12 frt helyett 10 frtért, negyedévre 6 frt helyett 5 frtért kapja mindenki. A szerkesztői tizeneteken minden előfizető szakszerű és lelkiismeretes választ kap bármilyen kérdésére. A Magyar Hirlap előfizetési ára egyévre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr és egy óra 1 frt 20 kr.

A Magyar Könyvtár, mely oly sikerrel versenyez a nálunk annyira elterjedt Reclam-féle fűzetekkel, ismét hat számot bocsát világra. A sort mint 23. szám Byron egyik leghatalmasabb alkotása, a „Manfréd” című drámai költemény nyitja meg, melyet Ábrányi Emil, a kiváló költő és műfordító ültetett át magyarra és látott el bevezetéssel. A következő szám Porzó (Ágai Adolf) négy gyönyörű elbeszélését tartalmazza, melyek elseje, a „Viola Vera” adta a fűzet címét is. A 25. fűzet a modern francia színműirodalom egyik méltán leghíresebb terméket, Sardou „Váljunk el”-jét adja, mely mióta színre került, állandóan megmaradt nemzeti színházunk műsorán. Fordítása Fái Béla tollát dicséri. A 26. fűzet élén Deák Ferenc neve áll, az ő leghíresebb beszédét, az 1861-iki első felirati beszédét kapjuk benne, melyet a középiskolai tanterv szerint minden gimnásiumban olvastatnak, mely azonban minden művelt magyar ember könyvtárában is helyet kell hogy foglaljon. A 27. fűzettel a görög irodalom terére is lép a „Magyar Könyvtár”, az antik görög tragédia legfelségebb alkotását, Aischylos „Lelancolt Prometheus”-át közzéve, Zilahy Károly erőteljes és hű fordításában, melyet Tóth Rezső látott el kitűnő bevezetéssel. Végre a 28. fűzet Bárony István egy pompás elbeszélés gyűjteménye: „Vadásztörténetek.” A legközelebbi fűzetek közt lesz Molière Dandin György e, Hevesi Sándor fordításában, melylyel a „Magyar Könyvtár” új Molière fordítása indul meg. Egy-egy fűzet ára 15 kr. Megjelentek Lampel R. könyvkereskedésében Andrassy-ut 21 Kaphatók minden könyvkereskedésben.

A zentai bál.

Mult számunkban már megirtuk, hogy Zentán febr. hó 20-án milyen kiváló sikerű bált rendeztek az ottani inségek javára.

A bálról a következő részletes tudósítást kaptuk:

A magyar Kánaán: a kővér földű, gazdag Bácsország is megéri, sőt némiképp meg is nyílni ez idő szerint a mult év szék termésének voltát. Néptünk alsó osztálya, a napszámos családok, az isteni Gondviselésen kívül bizony nálunk is rá van szorulva és utalva a jövővé emberiség szívóságára, gondoskodására. S bár ez az állapot az itteni szegénységre nézve tagadhatatlanul így van, mégis, a mi bácskai köznéptünk oly csendes megadással viseli, tűri a mostoha idő meglátogatását, hogy

az manapság szinte ritkaság az egész hazában, mely, mint tudjuk, a lelketlen izgatásoknak mostanság annyira ki van téve, mint Dózsa György óta még nem volt.

Igaz, hogy a mult évben Zentán elvetett „Peifer-demagóg-mag”, azon időben hamarosan megérlelte a maga konkoly-termését; ámde azóta, azaz a hatóságoknak akkori erélyes fellépésétől fogva, a mi szocialistáink egészen csendes emberek lettek, visszatértek régi, józan esztűkhöz. Nincs már itt nekik „kör”; nem kell nekik már semmiféle „Népszava”; a zentai szocialista nem álmodozik már földosztásról, csakis munkát vár, és ha ez (meg kenyér) nincs, akkor egy kis segélyt kér és — remél.

A zentai inségeknek ez a reménye február hó 20-án már is teljesült, amennyiben a helybeli t. városi tanács lelkes kezdeményezéséből egy olyan nagyszabású és dúsívódelmű inséges-bál lett rendezve az egész város jobbainak együttes működésével, mely mig egyrészt fényes tanubizonyosságot tesz Zenta város számottevő közönségének nemes-szívűségéről, addig másrészt, ugyancsak fényes példát adhat arra nézve az országbeli többi községeknek, hogy a locális szocialista kérdésnek s forrongásnak élet hamarosan el lehet simítani, a fullánk mérgét igen könnyen ki lehet ölni a felbujtatott tömeg szívéből is, csak együtt tartanak és érzzenek a község jobbjai s csak együttesen munkáljanak a köznépi inségeknek túllik telhető orvoslásán, bebizonyítva ezzel azt, hogy az „ur” és „gazdag” valóban szívén viseli a „szegény nép” érdekét.

Városunk február 20-iki inséges-bálját — mint már említettem — a városi tanács kezdeményezte ugyan, hanem annak gondos rendezése és minden várakozást feltűmulő gazdag sikere, — a zentai hölgyeket dicséri.

Ugyanis városunk tisztelőreméltó s érdemes polgármesterének, lovag Boromisza János urnak áldott jósága s fenkölt gondolkodású neje önagysága vezérlete alatt 50 zentai szépséges lelkűtű hölgy (vallás és nemzetiség nélkül) gyűjtötte össze 238 helybeli családtól azt a 350 drbból álló tombola-tárgyat, minek 10 krosorsjegyeiből is több száz forint gyűlt össze a szegény inségek javára.

Nem tehetem, hogy még egyszer s különösen ki ne emeljem Boromisza Jánosné urnót, a ki napokon keresztül, reggeltől estig folyton azon fáradozott, hogy a bál anyagi sikerét minél inkább fokozza és biztosítsa, hogy ez által mennél több jót tehessen a szegény inségekkel. Rajta kívül még igen sokat fáradozott a nemes cél érdekében özv. Sztrilich Antalné és Pap Józsefné urnók; mig a férfiak közül leginkább Buday Dezső és Kiss Simon városi tanácsnokok buzgókodtak a bál sikerei érdekében.

És a siker teljes volt, már t. i. a mi szerény községi életünket tekintve. Mert a számok, ime végösszegekben így beszélnek:

1. Bevételek: a) Esti belépő díjakból 297 frt, b) esti fellüfizetésekből 254 frt 25 kr, c) hölgybizottság által gyűjtött fellüfizetésekből 100 frt, d) sorsjegyeladásból 340 frt, összesen 991 frt 25 kr.

2. Kiadás: 63 frt. Pénzmaradvány 928 frt 25 kr.

Már maga ez a 63 frt csekély kiadás, igen nagy érdemül tudható be a rendezőségnek s mely ékebben szől minden dicséretnél.

Hogy az esti fellüfizetésekből 254 frt nagy összeg gyűlt be, annak magyarázatát ide iktatok — hálás köszönetképpen — néhány tételt; így pl. fellüfizettek: Kovács Pál orszgy. képviselő és Rudits Gergely 50—50 frt, Wuits György, Köhn Mór és Bergel Ferenc 10—10 frt, dr. Huszagh N., Lengyel Dávid, Milacszy Lajos és Gyorgyovanszky Gy. 5—5 frt, Sóos Gergely 4 frt 80 kr, Deutsch Illés, Rúza Ferenc, dr. Spitzer Mór, Braun Jenő és Braun Vilmos 4—4 frt, dr. Flesch Miksa 3 frt.

Végig gondolva még egyszer a lefolyt inséges-bálon, s elgondolva azt is, hogy a 928 frton hány szükségessülte köny-csepp lesz röviden felszárítva Zentán, — a szív legmelegebb érzésével inkább zárom be jelen tudósításomat, hogy a zentai inséges-bál kezdeményezőit, rendezőit, segítőit s résztvevőit — áldja meg továbbra is a minden jóknak Istene!

Hevesi.

Felolvas szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

1977. sz.

kg. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegyében (Szegegy székhelylyel) turesedésbe jött XXIII. körállatorvosi állásnak betöltése céljából ezenel pályázat nyitattik.

Ezen körbe Bács-Feketehegy — Szegegy — Kis-Hegy nagyközségek tartoznak, községek egymástól távolsága 2—4 kilométer.

Az állás javadalmazása 600 frt havi előleges részletekben.

Az állatok gyógykezelésének díjazása az 1888. évi VII. t. c. 130. §. alapján egyezségileg fog megállapítani.

A megválasztandó állatorvos Szegegy községben a vágó biztosi teendőket szabályrendeletileg meghatározott díjazás mellett teljesíteni köteles.

(Vasuti szakértői teendőket esetleg megbízható.)

Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényüket az 1888. évi VII. t. c. 296—298 §§ aiban mondottakhoz képest állatorvosi gyakorlatra jogosító oklevél s erkölcsi bizonylattal felszerelve **folyó évi március hó 30-ig** hozzám annyival inkább nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A választási határnap utólag fog kitzeteni.

Bács-Topolyán, 1898. évi február hó 19-én.

Osászár,
főszolgabíró.

